

Jeg skal gerne gentage, hvad jeg har sagt: Den principaftale vil være nøjagtig sådan, at den juridiske rådgivning, som jeg får, er, at det er godt nok til, at vi kan sætte staten i udgifter. Det ville da være tankevækkende, hvis ministeren skulle sige det modsatte.

Jeg skal senere kunne godtgøre, hvorfor jeg har sat en planteproduktion i gang, vel vidende at vi har sagt, at det skal ud i en privat produktion. Så spørger man: Hvorfor gjorde ministeren det? Og så beder jeg jurister om at vurdere, om det, vi kalder en principaftale, er godt nok til, at vi kan sætte den investering i gang.

Kl. 16.20

Det tror jeg ikke der er noget overraskende i. Det ville overraske mig meget. For der vil da være nogle, der bagefter vil spørge ministeren, på hvilken baggrund ministeren har sat staten i en udgift, desuagtet at det er sådan, at vi har besluttet, at det skal ud i det private. Det synes jeg da kun er helt normalt, og det er det, miljøministeren gør.

Jeg mener, at hr. Ole Stavad skal forblive i sit gode humør. Jeg tror nemlig, at det godt kan gå hen at lykkes for dem.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg skal gerne deltage i at holde muligheden åben for, at det er mine evner, det er galt med, og ikke ministerens, det kan da sagtens være.

Jeg har forstået hele det her forløb sådan, at ministeren sådan set ingen juridiske problemer har i den her sag. Ministeren har et bredt flertal i Folketinget til at sørge for, at det lykkes, også i forhold til en tilplantning. Der er ingen bindinger i finansloven, der mig bekendt forhindrer det. Det har hr. Jørn Dohrmann som medlem af et af finanslovsparterne også bekræftet i dag.

Det vil sige, at ministeren har sit politiske fundament i orden, og hvis ministeren skulle være i tvivl, vil jeg gerne give Socialdemokratiets klare tilsagn om, at vi vil dække ministeren ind i forhold til det.

Det er derfor, jeg undrer mig over, at ministeren gør det her til jura, for hvis der skal blandes jurister ind i det, må det jo være, fordi man skal foretage en vurdering af, om det er tilstrækkeligt juridisk bindende.

Det her er for mig at se en politisk afgørelse, hvor ministeren selvfølgelig skal sikre sig, at han har fundamentet i Folketinget i orden, så han ikke kommer til skade. Det er helt fair, og det er helt i orden, sådan skal det være. Men ju-

risterne kan jo kun være der for at vurdere juraen, og hvis juristerne ikke skal ind for at vurdere, om den er tilstrækkelig juridisk bindende for dem, der skriver under sammen med ministeren, hvad skal juristerne så foretage sig?

(Kort bemærkning).

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Nu er det jo hr. Ole Stavads fuldstændig frie ret at tolke, som hr. Ole Stavad vil. Jeg siger bare, at jeg garderer mig nu på den måde – det har jeg ikke på noget tidspunkt lagt skjul på – at jeg vil have sådan en principaftale vurderet i forhold til, om det er godt nok til, at vi kan gå i gang med at sætte staten i en udgift til at plante.

Nu har hr. Ole Stavad jo en anden tilgang til det her, for han siger: Det er sådan set ligegyldigt hvad, lad det bare blive, som jeg gerne vil have det. Det synes jeg er et ærligt synspunkt at have. Bare hr. Ole Stavad ikke begynder at ændre mine synspunkter, så de passes til nogen steder. Mit synspunkt er meget klart: En principaftale er en principaftale, hvor det selvfølgelig vil blive vurderet, om den er god nok til, at den kan danne grundlag for, at vi sætter os selv i en udgift ved at begynde at plante træer. Sådan er det.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Jeg hører også til de dumme. Jeg forstår ikke helt det, der foregår.

Er det sådan, at hvis der den 1. april foreligger en solid juridisk principaftale, altså en, der er godkendt af de jurister, som ministeren har tillid til, vil ministeren sikre, at der indgås en kontrakt mellem den nye Fosdal Planteskole og staten om at aftage et vist antal skovplanter i de kommende år?

(Kort bemærkning).

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Det kan jeg svare meget klart på, sådan som det er min opfattelse. Det kan så være, at jeg bagefter får at vide, at der findes andet. Efter min overbevisning er det sådan, at når sådan nogle planter skal købes, skal det udbydes og dermed i EU-udbud.

Jeg tror på, som jeg sagde i min tale, at danske planteproducenter selvfølgelig kan klare den opgave, men vi kan da ikke lave EU-reglerne om – jeg ser, at fru Elsebeth Gerner Nielsen slår lidt ud med hånden – fordi vi nu har en sag her. Sådan som jeg har fået det oplyst, vil det være i strid med reglerne, hvis vi ikke laver et EU-ud-